

[Morten Lange.]

nyt skud. Men derudover — og det er fornyelsen — sigter man også efter en almen kontakt. Det er nyt i folketinget at have sådan noget formelt indarbejdet i vor forretningsorden, og jeg tror, det på mange måder er sundt. I virkeligheden er det jo ganske klart, at vi er stødt på problemer af tilsvarende art flere gange. Vi har jo diskuteret længe og somme tider lidt bittert, hvorledes folketingsudvalgene skulle få kontakt med eksperter af forskellig art, og det har af forskellige grunde haft en tendens til at dele vandene. Nu har man her fundet ud af, at der måske var en løsning i en uformel kontakt, idet man finder ud af at lave et formelt led, som kan skabe den uformelle kontakt. Det kan se indviklet ud, og jeg forstår, at venstre og hr. Guldberg ikke er så forfærdelig lykkelige over strukturen, og hvis den bliver anvendt alt for stift, ja, så er min lykke over den såmænd heller ikke så forfærdelig stor. Hvis man tror, at det er en 10 mands eksekutivkomité for forskningspolitik i Danmark, man skal lave, så vil man have begået en ganske alvorlig synd. Men hvis man i al ydmyghed vil prøve på at lave et kontaktudvalg eller et arbejdsudvalg, der skal se at få tilrettelagt arbejdet bedst muligt, ja, så tror jeg, forslaget er det, der dækker bedst. Jeg kan ikke i en fart se, hvordan vi skulle lave et, der dækker bedre, medmindre hvert enkelt af de 17 udvalgsmedlemmer skulle kunne komme med en liste over, hvem han gerne ville have kontakt sluttet med, og det blev jo sådan lidt løsagtigt eller tilfældigt, så jeg tror, at hvis vi bare eksekverer den foreslåede ordning på en skikkelig og fornuftig måde og er klar over, at det er et arbejdsudvalg, og er klar over, at det er basis for at tage et initiativ, så skal det nok vise sig at være en rimelig arbejdsform.

Det har naturligvis været med nogen tøven, jeg har tilsluttet mig, at vi har belastet det helt nyfødte eller næsten nyfødte Forskningens Fællesudvalg med denne kontaktopgave. Den hårde kendsgerning er, at vi siger, vi skal have kontakt med videnskabsmændene, og jeg tror, det er et problem, som også gælder for Forskningens Fællesudvalg, selv om det formelt har alle kontakter; men de fleste videnskabsmænd

ved såmænd dårligt, at det findes, og ved måske knebent, hvem der sidder i det, så måske vi står i samme situation som Forskningens Fællesudvalg: vi er begge lige interesserede i at få en forbedret og en udvidet kontakt. Denne betragtning kan altså anvendes imod 10 mands udvalget, og det kan anvendes for det. Det bliver vanskeligt at få den foreslåede ordning til at forløbe, så det bliver harmonisk og effektivt og alt det dér. Men jeg synes, vi må være parat til, når vi er gået ind for Forskningens Fællesudvalg som et organ, så også at give det den støtte, som dette forslag vistnok i realiteten vil vise sig at være.

Perspektivet i arbejdet er naturligvis ikke bare, at vi skal have nogle flere udvalg. Perspektivet er, at vi skal have en bedre kontakt, ja, perspektivet er måske nok snarere en kaffeklub, end det er noget andet. Det har jo hele tiden været det, man hyppigst er kommet tilbage til: den uformelle diskussion over en kop kaffe, som man selv betaler. Jeg håber, at dette initiativ med alle sine formelle overbygninger vil føre til, at der må blive serveret megen god politisk-videnskabelig kaffe.

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted på min gruppes vegne tilsige støtte til det foreliggende forslag. Vi kan ikke se rettere, end at det er en fornuftig foranstaltning, at man etablerer et arbejdsudvalg inden for udvalget, en mindre kontaktorganisation, der skal tilrettelægge arbejdet. Vi mener i hvert fald, det vil lette arbejdet inden for udvalget, som ellers vil blive for tungt arbejdende. Det er en styrkelse af arbejdet i udvalget, navnlig når man tager hensyn til den oplysning, som det ærede medlem hr. Bomholt kom med i forbindelse med omtalen af udvalgene, idet det ærede medlem måtte konstatere, at fremmødet i udvalgene som oftest er for ringe og tilfældigt. Det vil altså sige, at de udvalgsberettigede partier, dem, man kan kalde de privilegerede partier her i folketinget, lader en hel masse stole stå tomme i udvalgene. Derfor tror jeg, det er heldigt, at man finder 5 medlemmer af udvalget, som både vil og kan præstere et arbejde og kan tilrettelægge det kontakt-